

Záznam kázání Curry Blakea z třídního semináře nazvaného Divine Healing Technician (Technik Božského uzdravování – dále již jen DHT)

CD č. 7

(překlad: Edita a Pawel Staniszewski)

Dostal jsem od vás otázku: „Jaký je rozdíl mezi Markem 16. kapitolou, kde se píše, že uzdravují všichni ti, kdo uvěřili, a 1. Korintským 12. kapitolou, kde jsou dary uzdravování dány jen některým věřícím?“

Když jako věřící vzkládáš ruce na nemocné (nevěřící), oni se uzdraví.

Jde tu o rozdíl mezi dary a službou nevěřícím. V Korintským se píše o službě v církvi. Píše se tam o darech (množné číslo) uzdravování (množné číslo), což může znamenat, že je tolik darů uzdravování, kolik je potřeb, aby byla uzdravena každá nemoc. Většinou se v církvi říká „dar uzdravování“ (jednotné číslo). To je ale špatně, protože se tam mluví o darech uzdravování (množné číslo). Nejjednodušší způsob, jak rozpoznat určitý dar, je, že pozorujete, jak se opakuje určitý vzorec a můžete třeba říct: „To je takový a ne jiný dar.“ Já neříkám, že mám nějaký dar, i když vím, že se dary u mě určitě manifestují. Ve svém učení a při uzdravování se nesoustředím na dary Ducha, které On „uděluje každému, jak sám chce“, ale jdu k základům v Marka 16. kapitole, které fungují pokaždé.

1. Korintským 12. kapitola ukazuje, že dary existují, ale neříká, jak fungují.

Římanům 12. kapitola nám prozrazuje více detailů než Korintským a říká, že kdo má dar prorockého slova, má ho používat v souhlase s vírou. Ukazuje to, že dary Ducha fungují na základě víry tak, jak všechny ostatní dary. Když chceš užívat dar, musíš vykročit ve víře a pohybovat se v tom daru skrze víru. Každý z nás dostal „míru víry od Boha“, stejně jako každý z nás dostal stejný počet svalů v těle. To jakou míru víry budeš mít, nezáleží na Bohu, ale na tobě, který tu víru používáš/procvičuješ a zvětšuješ. Co to znamená? Každý z nás má stejný počet svalů, ale někteří posilují a používají své svaly víc než ostatní. Jejich svaly budou více vypracované než u lidí, kteří je neposilují. S vírou je to stejné. Každý z nás začal na stejné úrovni. Zopakuj, co jsem říkal včera. Nejedná se tady o velikost víry ale o kvalitu, která se dá měřit vytrvalostí a důsledností. Když nebudete hrát na jistotu, vykročíte a budete rozšiřovat svoji víru, tak uvidíte větší výsledky. Tak to funguje s každým z darů. Děláš věci, nabíráš více jistoty, vykračuješ častěji a s větší smělostí a výsledky jsou větší. Pokud se jedná o dary uzdravování, můžeš zjistit, zda-li máš nějaký konkrétní dar pro konkrétní nemoc, když k tobě třeba někdo přijde a řekne: „Mám tu a tu nemoc.“ A ty řekneš: „Jo, v pohodě, žádný problém.“ A posloužíš nemocnému modlitbou s velkou jistotou, protože jsi viděl tuto konkrétní nemoc mnohokrát poraženou skrze své modlitby. Tehdy se ten určitý dar začíná u tebe manifestovat. Po nějakém čase si uděláš statistiku a řekneš si: „Ok, modlil jsem se za 100 nemocných, 6-7 z nich mělo epilepsii a byli uzdraveni.“ Ukazuje to zřejmě, že máš dar pro uzdravování epilepsie. Nebudeme se ale soustředit na dary. Jestli je máš nebo ne, na tom nezáleží. Důležité je, že už máš všechno (na základě Marka 16), abys posloužil uzdravením tomu, kdo před tebou stojí. Nepotřebuješ si pořád říkat mám, nemám dar. Ve službě Ježíše není nikde zmínka o nějakém daru nebo o spoléhání se na určitý dar. On o darech nic neříkal. Nejblíží se k tomu dostal, když řekl: „Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.“ V Římanům apoštol Pavel také moc nemluví o darech. V Korintským je širší výčet darů, ale píše se tam o tom jen kvůli okolnostem, které tam nastaly. Co tím chci říct je, že když budete růst v Kristu, vaše soustředěnost na dary bude ubývat. Opět tady uvedu příklad,

jak dělá církev věci obráceně. V církvi se říká, že když budeme více duchovní, Bůh si nás použije v darech Ducha. V 1.Korintským 3. kapitole apoštol Pavel Korintským říká: „Já jsem k vám, bratří, nemohl mluvit jako k těm, kteří mají Ducha, nýbrž jako k těm, kteří myslí jen po lidsku, jako k nedospělým v Kristu. Mlékem jsem vás živil, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést – ani teď ještě nemůžete, neboť dosud patříte světu. Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé?“ Dále jim říká, že jsou tělesní, že žijí v hříchu, že tam někdo dělá horší věci, než dělají pohané. Pokaždé když církev hřeší hůř než pohané, je to velký problém. Potom jim ale říká, že jestliže se jedná o dary, tak „nejsou pozadu v žádném daru milosti“. Učí je, jak je správně používat v lásce, slušně a podle řádu. Tohle úplně vyvrací myšlenku, že musíš být dostatečně duchovní, abys vůbec mohl používat dary nebo byl Bohem používán. Dar neznamena, že si teď stoupneš, nebudeš nic dělat a řekneš Bohu: „Pane, udělej svoji věc.“ To ty děláš tu práci. Ty rozšiřuješ svoji víru. Vykračuješ víře napřed, jak to jen jde a děláš všechno, co máš udělat. Pokud je na tvé straně nějaká chyba, věděl jsi, co máš udělat, ale neudělal jsi to, nebo ti chyběla příprava, Duch svatý je na místě, aby vyplnil tu mezeru. To je dar. Nejlepší řešení je dospět v Kristu, být plně dospělým synem Božím, fungovat a působit jak sám Syn Boží a být připraveným naplnit všeskerou potřebu lidí, kteří stojí před tebou a uzdravit z nich 100% v každé situaci. To je to, co by synové měli dělat, a to je to kam my směřujeme.

Skutky 3. kapitola.

7. verš – „Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát.“

Je několik způsobů, jak můžeš na lidi vzkládat ruce. Křesťanská tradice nás naučila vzkládat ruce na lidské hlavy. V NZ neexistuje místo, které by o tom mluvilo. Vzali jsme to ze SZ, kde se to vyskytovalo v procesu pomazání nebo ustanovení někoho za krále. V NZ se neříká přesně, na které místo bys měl ruce vzkládat. Na několika místech je, že někdo někoho vzal za ruku nebo za pravou ruku. Takže otázka „Jak?“ není důležitá. Důležité je, aby došlo ke kontaktu. Řekněme, že někoho bolí chodidlo. Když takového člověka chytneš za ruku, Boží moc bude i tak proudit z tvé ruky až do chodidla. Pomocné je to hlavně v případě, když se budeš např. modlit za osobu, která má rakovinu prsu. Znamená to, že nemusíš klást ruce na prsa. Ne, že nemusíš, ale v tomto případě to prosím nikdy nedělej. Říkám vám to teď jasně, abychom potom neslyšeli, že to děláte a říkáte, že jsme vás to tak učili. Měli jsme už takový případ. Já například vždy držím lidi za ruce, ať mají jakýkoli problém v těle. Když sloužím uzdravením, mám vždy oči otevřené. Mějte také oči otevřené, protože pokud ta osoba, za kterou se modlíte má démona, může vám jednu vrazit. Naučte se držet lidi za obě ruce, tak poznáte, kdyby se chystali k útoku.

Vše, co vám říkám, mám z našich zkušeností.

7. verš – „Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby.“ Vidíme, že Petr poručil, ale dokud nevzal toho člověka za ruku, nic se nedělo. Obecně se to kvalifikuje na „dar působení mocných činů“. Jedním z darů Ducha je dar působení mocných činů. Všimněte si, že to není dar zázraků, takový prostě neexistuje. Působení mocných činů znamená, že musíte něco udělat, aby se ten zázrak stal. Většinou to, čemu lidé nesprávně říkají dar zázraků, je jen dar víry. Většina lidí chce vidět zázraky, jaké dělal Mojžíš. Rádi by prostě jen řekli: „Stoupněte si sem a dívejte se, co dělá Pán.“ Protože pokud Bůh nic neudělá, nebudou vypadat hloupě – nebude to jejich vina. Působení mocných činů znamená, že ty něco děláš, a když to nefunguje, vypadáš před lidmi hloupě. Proto v církvi nevidíme působení mocných činů, nikdo totiž nechce vypadat hloupě.

8. – 12. verš – Vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha.

Když poznali, že je to ten, co sedal a žebrol před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo. Protože se držel Petra a Jana, všichni se k nim v úžasu sběhli do sloupoví, kterému se říká Šalomounovo. Když to Petr viděl, promluvil k lidu „Muži izraelští, proč nad tím žasnete...“. Nemůžeš argumentovat nebo se hádat s člověkem jako apoštol Petr, který pravidelně působil mocné činy a říká: „Takovým způsobem jsem to udělal.“ Nemůžeš říkat, že se tam stalo něco jiného. Už na začátku jsem vám řekl, že věřím Bibli doslova a do písmena. Za chvíli vám ukážu, jak doslova jí věřím.

„...proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí?“ Tento verš ničí cca 90% učení dnešní církve na téma uzdravování.

Za první: „ne vlastní mocí“ – tzn. že to Petr neudělal skrze speciální pomazání, neudělal to proto, že byl jedním z apoštolů, neudělal to proto, že měl speciální autoritu. Za druhé: „ne svou zbožností“ – tzn. že se ještě s Janem nemodlili. Nebyl to jejich posvěcený život, ani modlitba a postění. Nebyla to zkrátka odměna za jejich dobré chování, za dělání věcí správně. Takže v čem to bylo?

Odpověď naleznete v krátkém kázání, které tam Petr dále měl.

„Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého vy jste vydali a kterého jste se před Pilátem zřekli, když ho chtěl osvobodit.

Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění vraha.

Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky.“

Všimněte si, že Petr přesně říká, kdo je vinný za smrt Ježíše. Pamatujete si kolik bylo kontroverzí s filmem Mela Gibsona „Umučení Krista“? Lidé si říkali, kdo tedy zabil Ježíše, byli to Židé nebo Římané? Apoštol Petr nenechává místo pro naše pochybnosti a říká přesně, že Ježíše zabili Židé a Římané ho chtěli pustit na svobodu. Technicky vzato, náš hřích zabil Ježíše, my všichni jsme ho zabili. Je to jednoduché.

Petr pokračuje dál a říká, jak k tomu uzdravení došlo:

„A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví...“

Petr říká, že to bylo jméno Ježíš a víra v toto jméno, která dovolila chromému chodit. Zeptám se vás: „Jak jste byli spasení?“ Uvěřili jste v Ježíše a Jeho jméno a tak jste byli spaseni. Ježíš v evangeliích řekl, že: „Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.“(Jan 14:14). Pán Ježíš vám dává právo používat Jeho jméno. Když to shrnu, věříte ve jméno Ježíš a máte právo je používat. Chci se tedy zeptat. Je mezi vámi a Petrem nějaký rozdíl? Řekl vůbec Petr, že má něco víc, než máte vy? Tady bychom mohli klidně skončit celý seminář, protože jsem vám právě řekl, jak můžete udělat všechno, co je potřeba. Pochopitelně můžete stále potřebovat malou pomoc k tomu, jak to jméno správně používat a co udělat, aby fungovalo. Buďte si však jistí, že už máte všechno, co potřebujete. Nepotřebujete čekat na slovo od Pána (Petr žádné slovo nedostal), nepotřebujete čekat na speciální pomazání z nebe. Ani se tu nejednalo o speciální vedení Duchem svatým. Nestalo se např. toto: „Duch svatý promluvil k Petrovi a řekl mu: „Jdi k tomu člověku, zvedni ho a bude zdrav, Všechny tyto věci si tam vymyslela církev. Různá zdůvodňování a výmluvy dají totiž lidem možnost nedělat nic z toho, k čemu nás Bible vybízí. Lidé obecně říkají: „Víš bratře, musíš být veden Duchem.“ Ale kde se o tom přesně píše? Kde se píše o tom, že předtím než uděláš cokoli z toho k čemu tě vybízí Bible, musíš být veden Duchem? Ukažte mi takové verše!

Můžete uvést Římanům 8:14: „Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“ Ale já se vás zeptám: „Co to má společného s uzdravováním nemocných?“ Tento verš je citován

mimo kontext. Pamatujte si, kontext Biblického textu je vším. Schválně si otevřete své Bible a přečtete celou 8. kapitolu Římanům. Celá kapitola nám říká, jak můžeme vědět, že jsme se narodili z Boha, a že nás Duch svatý vede k tomu, abychom usmrcovali naše hříšné, tělesné činy. Nepíše se tam vůbec nic o uzdravování. Stručně řečeno, že jsi veden Duchem svatým poznáš tak, že Duch svatý tě vždy povede k posvěcení. Tělo tě nikdy nepovede k posvěcení, k usmrcování tvých hříšných činů. Když jsi tedy veden k posvěcení, můžeš si být jistý, že jsi veden Duchem svatým a ne někým nebo něčím jiným. O tom všem mluví Římanům 8.kapitola. Nesmíš vytrhnout jeden verš z kontextu a začít ho aplikovat na vše, o čem tento verš nemluví. Ježíš řekl, že „jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy“ (Jan 16.13). Ježíš neříká, že nás Duch svatý povede k tomu, abychom třeba uzdravovali nemocné. Prací Ducha svatého je, uvádět do veškeré pravdy. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud. On tě vede k pravdě, připomíná vše, co kdy Ježíš řekl, učil, dělal. To vše pro tebe Duch svatý dělá. Nemysli si, že tě povede za ručičku sekundu po sekundě, abys něco udělal. On tě vede k pravdě. Jakmile nalézáš pravdu a chápeš její význam, zodpovědnost Ducha svatého končí a začíná tvoje. Máš chodit v té pravdě. Lidé říkají, že to je zodpovědnost Ducha svatého, aby je vedl za koho se mají modlit. Říkají: „Duchu svatý, veď mě k těm, za které chceš, abych se modlil.“ Ježíš to řekl výrazně v Lukášovi 10.kapitole, četli jsme o tom včera: „A když přijdete do některého města... uzdravujte tam nemocné a vyřídte jim: ‚Přiblížilo se k vám království Boží.‘“ Vidíte tam nějaké rozlišování za koho se modlit a za koho ne? NE. Píše se tam, že se máme modlit za všechny nemocné ve městě, kam přijdeme. Nemusíš se modlit ke komu máš jít, jen by sis měl udělat časový harmonogram, jak se k lidem dostat. V NZ nenajdeš žádné místo, ve kterém se píše, že Duch svatý vedl někoho k tomu, aby uzdravoval nemocné. Mohu to říct ještě jinak. Pokud by byla pravda, co říkají lidé o tom, že nás Duch svatý vede k věcem minutu po minutě, tak už bychom vůbec nepotřebovali Bibli. Potom bych vám mohl říct: „Po tom, co jste si přečetli Matouše, Marka, Lukáše a Jana a uvěřili v Krista, zahodte své Bible, už je nebudete potřebovat.“ Zeptáte se: „Proč ji už nebudeme potřebovat?“ A já vám odpovím: „Protože Duch svatý vám řekne vše, co máte dělat.“ A vy mi řeknete: „Ale my máme číst Bibli, abychom věděli co dělat.“ A teď se zastavte a zamyslete. Může vás vůbec někdy Duch svatý vést k tomu, abyste se nemodlili za nemocné? NE, protože už řekl: „uzdravujte lidi ve městě, do kterého přijdete“. V Písmu je řečeno mnoha způsoby, že to máte dělat. Vidíte? V tom je náš problém. Římanům 8.kapitola říká (v řečtině to tak je) „Ti kdo se dají NEUSTÁLE vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“

Lidé řeknou: „Tak co Curry, ty nevěříš ve vedení Duchem svatým?“ Moje odpověď bude: „Věřím.“ A to víc než vy, protože vy věříte, že vás Bůh povede výjimečně, že od něho musíte mít speciální vedení. Čekáte, že vám řekne: „Seber se a jdi tam a tam.“ Dělá to takhle Bůh? Samozřejmě. Udělal to s Pavlem a udělal to i s jinými lidmi v Bibli. Ano, věřím v speciální vedení v to, že vás např. Bůh probudí uprostřed noci a řekne vám: „Jed' do Tesca, u toho a toho regálu uvidíš chlapa v modrém triku, promluv si s ním.“ Pokud se něco takového stane, mohu vám zaručit, že to nebyl původní Boží plán. Bylo to tak, že Bůh viděl chlapa v modrém triku a viděl kolem něho přecházet 5 nebo 6 křesťanů a řekl každému z nich: „Svědč tomu člověku.“ Žádný z nich ho ale neuposlechl. Takže Bůh začal hledat někoho jiného, kdo by byl ochotný tam jet. A potom ten člověk, který tam na pokyn Ducha svatého jel, vydá svědectví ve sboru, jak byl veden udělat to a tamto a lidé si v duchu řeknou: „Ten je super pomazaný, ten je super veden.“ Pravdou ale bylo, že Bůh musel hledat někoho poblíž, kdo by byl ochotný tam jet. Jeho plánem, ale bylo, aby první křesťan, který tam byl, byl natolik vnímavý a poslušný, že sám přijde k tomu muži v modrém tričku a řekne mu evangelium. Problém je, že se všeho bojíme a proto neděláme to, co nám Bible říká. Někdo řekne: „Bože, ukaž mi za koho se mám modlit, protože já jsem se už modlil, ale uzdravení jsem neviděl.“ Pokud jsi křesťan žiješ přece z víry, ne z toho, co vidíš. Zeptám se: „Vzkládal jsi na lidi

ruce?“ Odpověď: „Ano.“ Říkám: „Byl jsi tedy poslušný.“ Odpověď: „No, ale neviděl jsem žádné výsledky.“ Zeptám se: „A viděl jsi nějaké výsledky, když jsi byl neposlušný?“ Odpověď: „Samozřejmě, že ne.“ Co je tedy lepší? Být poslušný bez výsledků nebo být neposlušný bez výsledků? Když jsi poslušný, chodíš ve Slově a děláš to, co máš dělat. Tehdy budeš mít výsledky. Když děláš, co je správné a děláš to správným způsobem, začínáš mít výsledky. Říká se: „Není důležité, jestli jsi vyhrál nebo prohrál, důležité je, že jsi se hry zúčastnil.“ Já na to říkám: „Pokud hraješ správně, vyhráváš.“ Je to jednoduché. Když to shrnu. Je speciální vedení Duchem, ale obvyklé/normální vedení je toto: Čteš Bibli a souhlasíš s tím, co říká. Když se potom naskytne situace, kdy ji můžeš aplikovat, tak ji aplikuješ do skutečných životních situací. Bible to říká v 2.Petrovi 1:4: „Daroval nám vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti.“ Když začínáš aplikovat ta vzácná zaslíbení do svého života, Boží přirozenost je včleňována do tvého života. Chceš být veden Duchem svatým, ale Bible o tom nemluví. Měl bys být vedený přes Boží přirozenost a Boží charakter, tehdy budeš dělat ostatním, co chceš, aby oni dělali tobě. Je to jednoduché. Někdo občas použije příklad Ježíše, jak byl vyveden Duchem na poušť a řekne: „Vidíš, Ježíš byl veden Duchem.“ Duch svatý tě ale nepotřebuje vést k tomu, abys byl pokoušen ďáblem. My lidé si to „umíme“ zařídit sami ☺. Ten úsek Slova byl jen pro Ježíše, protože tím musel projít. Co čteš v modlitbě Páně? Neuveď nás do pokušení. Pokud se modlíš tuhle modlitbu, musíš věřit, že Bůh tuhle modlitbu vyslýchá. Takže bys měl vědět, že když na tebe přichází pokušení, nepochází od Boha.

Řekněme, že máš auto. Auto stojí před domem a čeká, až budeš chtít jet. Nastartuješ ho a řídíš ho. Auto je úplně neutrální. Nezajímá ho, kam jedeš. Jede jen tam, kam ho povedeš. Můžeš s ním zaparkovat před hospodou nebo před sborem. Auto tě nevzalo do sboru a neřeklo ti: „Vystup si a běž do sboru.“ Neřeklo ti ani: „Běž do hospody.“ Ty jsi ho tam vzal. Moc není v autě ale v osobě, která v něm jede. Pokud bys měl být veden Duchem tímto způsobem, tak potom už nemáš žádnou svobodnou vůli. Uvedu příklad toho, jak to křesťané vidí. Říkají si např.: „Jsem v Tesco a pokud bude Bůh chtít někoho uzdravit, tak vezmu moji ruku a hodí ji na chorého.“ Znít to hloupě, ale většina křesťanů takto nelogicky uvažuje. To, co říkají, je jinými slovy toto: „Pokud mám střílet gól, musím prostě na 100% vědět, že když kopnu do míče, padne gól.“ Pokud máš takové nastavení pamatuj si, že nikdy nevyjdeš na „hřiště“. Abys dal gól, musíš kopnout do míče, a to pokaždé a jak nejlépe dokážeš. Máš moc v tom, že si můžeš vybrat, kam půjdeš.

Duch svatý tě uvádí do pravdy. Uzdravení je pravdou, evangelium je pravdou, spasení je pravdou, křest v Duchu svatém je pravdou, svatost je pravdou. Duch tě vede k této pravdě. Moc přichází pokaždé, když se rozhoduješ, že na základě své svobodné vůle chceš chodit a chodíš v pravdě. Pokud si myslíš, že tě Duch svatý vede jako loutku, nezávisle na tom, co jsi udělal a jestli jsi byl 100% poslušným, není v tom žádná cnost, protože je to Duch, který tebou smýká ze strany na stranu. Pokud je řeč o jakékoliv odměně v nebi, musí to být na základě toho, jak jsi se tady na zemi rozhodl poslouchat, jednat a žít podle Božího slova. Lidé, kteří chtějí být vedeni Duchem jako loutky, se chtějí zbavit své zodpovědnosti, kterou zde na zemi mají. Chtějí tu zodpovědnost přehodit na Ducha Božího, protože když budou jednou stát před Božím trůnem, budou doufat, že budou moci říct: „Bože, Ty jsi mnou nepohnul, abych se šel modlit za lidi. Kdybys tak udělal, měl bych určitě více uzdravení, více trofejí, které bych Ti teď předložil. Ale Ty jsi mě nikdy nezavedl k žádným lidem, nevedl jsi mě svým Duchem.“ Podívej se, co se tady opět odehrává. Lidé mají zase vztyčený prst směrem k Bohu a říkají: „Důvod, proč lidé nebyli uzdraveni, je ten, že Ty jsi nás k nim nevedl.“

Mnoho lidí čeká na telefon z nebe, jenže Bůh už poslal svůj dopis! Tvůj problém je, že čekáš na ten telefon. Budeš ale muset uvěřit tomu, co je napsáno. Bůh považuje za víru to, když jsi

schopen přijmout obecný příkaz a uplatnit ho v konkrétní situaci. V jakékoliv situaci musíš být schopen vzít biblický verš a aplikovat ho na ni, napravit tu situaci. To se nazývá víra, víra v Boha, že On dodrží své slovo. Je to tak jednoduché. Pojdme teď zpět do Marka 16.kapitoly a ukázu vám, proč a jak doslovně Bibli věřím. Pokud je v Bibli něco zvyrazněné kurzívou, znamená to, že v původním řeckém textu to není. To určité slovo nebo text tam dali ti, kdo Bibli překládali podle toho, jak tomu rozuměli, aby to lépe pochopili i čtenáři. Možná to nemají všechny překlady, ale většina ano. Vůbec nejlepší však je, zjistit si, jak to bylo v původním řeckém textu. Nemusíte přitom znát řečtinu. Existují třeba internetové stránky, kde si můžete jednotlivé verše nebo slova vyhledat, a kde vám to ukáže a doslovně přeloží, jak to bylo v původním textu.

Chodil jsem za Dr. Sumrallem (Curryho bývalý pastor, učitel v Biblické škole a mentor) do Biblické školy. Myslel jsem si, že tím, že tam za ním chodím, jsem opravdu jedním ze studentů ☺ Věděl jsem, jaké knížky studenti používali. Studoval jsem sám doma studentský materiál ohledně biblické řečtiny do úrovně studenta druhého ročníku. Nikdy potom ani do té doby jsem do žádné jiné Biblické školy nechodil, takže jsem vděčný Bohu, že jsem se alespoň takto základům řečtiny naučil. Netvrdím, že umím číst, psát nebo sám doma dělat překladatelské práce. Když ale někdo o něčem říká, že určité řecké slovo nebo text znamená to a tamto, mohu se podívat a říct, jestli má pravdu nebo ne. Nemusíš znát řečtinu, protože dnes máme tolik prostředků, které můžeme použít, že by to mělo být dostačující. Podle mě je nejlepším a nejpřesnějším překladem NZ rozšířený překlad NZ (The New Testament: An Expanded Translation), jehož autorem je Kenneth Wuest. Byl profesorem řečtiny v Moodyho Biblickém Institutu. V jeho překladu NZ nenaleznete žádné stopy jeho denominačního pozadí. Teprve při četbě jeho komentářů ho tam můžete pozorovat.

Četli jsme Marka 16:15-18 a teď si přečteme verš 19-20: „Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.“ Všimněte si, že Pán nepotvrzoval apoštoly, nepotvrzoval lidi, ale potvrzoval slovo, které kázali – evangelium. Tímto chci poukázat na to, že doslova každý může zvěstovat evangelium, a když je jejich zvěst přesná (dle Písma), i kdyby nebyli obrácení, lidé budou spaseni, uzdraveni, osvobozeni na základě slova, které jim bylo zvěstováno. Věci se dějí, protože lidé uvěřili slovům Písma. Bůh potvrzuje svoje Slovo, i když nemusí potvrzovat osoby, které Jeho Slovo zvěstují. Proto i neobrácení lidé mohou zvěstovat evangelium a věci se budou dít. Proto se musíme odnaučit vyvyšovat lidi. Pavel se ptá Korintských, proč se hlásí k němu nebo k Apollovi, když on i Apollos jsou jen Božími služebníky. Říká jim, že „nic neznamena ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst.“

Jinými slovy Pavel říká, že když jim káže evangelium, oni mají následovat Boha ne jeho. Jakmile se budete hlásit k lidem, budete stále tělesnými. Stále se vyvyšuje ten či onen kazatel, ale to není o kazatelích ale o zvěsti, kterou předávají. Jsou lidé, kteří když káží nebo vyučují, překáží mi např. barva jejich hlasu. Je pro mě těžké je poslouchat. Pokud je ale jejich zvěst správná a přesná, přetpím to jen kvůli tomu, abych tu zvěst slyšel.

Bible říká, že evangelium „je moc Boží ke spasení (záchrana, uzdravení, osvobození) pro každého, kdo věří,“ takže dobrá zpráva o Ježíši Kristu je Boží mocí. Přestaňte konečně přemýšlet, jak mít Boží moc. T.L. Osbourn jednou řekl: „Většina lidí se snaží mít více moci, ale to co doopravdy potřebují je více evangelia.“ Spousta lidí chce mít moc, ale nechce přijmout zodpovědnost. Důvod, proč máš autoritu nad svými dětmi je, že za ně neseš zodpovědnost. Pokud se o ně přestaneš starat, když to potřebují, vláda tě té autority zbaví a

děti odebere z tvé péče. Pokud chceš mít autoritu nad chorobou a nemocí, je to jednoduché - převezmi zodpovědnost za lidi, kteří jsou nemocní a začni být tím, kdo jim pomáhá, kdo je tam pro ně. Pokud to začneš dělat a převezmeš za jejich uzdravení zodpovědnost, automaticky budeš mít autoritu je uzdravit a vysvobodit.

Možná ještě pár slov o autoritě...

Já a můj táta jsme vyrůstali a strávili spoustu let u policie a armády. Víme přesně, jak to funguje uvnitř a čím ti lidé prochází během své služby.

Můj táta se jmenuje Johnny Blake. Je policistou. Jeho jméno samo o sobě neznamena vůbec nic. Pokud můj táta vyjde v pyžamu na ulici a zvedne ruku, žádný z řidičů není povinen se zastavit. Pokud tam ale bude stát ve své uniformě, řidiči zastaví. Proč? Ne proto, že rozpoznávají člověka jménem Johnny Blake, ale proto, že rozpoznávají uniformu, rozpoznávají odznak. Někteří odznak nerozpoznávají, ale vždy rozpoznají aspoň zbraň ☺ Odznak a uniforma je autoritou. Johnny Blake nemá žádnou autoritu. Rozumíte mi? Policista jako člověk nemá žádnou autoritu. Pokud tě policista zavře nebo ti vypíše pokutu, napíše na papír svoje identifikační číslo, ne svoje jméno. Takže ten, kdo tě potom soudí není policista, který proti tobě svědčí, ale je to vždy vláda, úřad vs. TY (osoba obžalovaná). Johnny Blake se s tebou nesoudí. Johnny Blake je jen reprezentantem vlády. Johnny Blake nemá žádnou autoritu. Autorita, pravomoc, kterou Johnny Blake používá není jeho, ta patří vládě. Pokud Johnny Blake zastaví vozidlo a řidič v něm se s ním chce prát nebo ho neposlouchá, Johnny Blake zavolá posily. Když ostatní policisté uslyší něco jako: „Policista v ohrožení!!“, buďte si jistí, že každé policejní auto v okolí mu přijede na pomoc. Důvod, proč vám to všechno vyprávím, je tento: Jako člověk dělá Johnny Blake chyby, ale když je potřeba, tak se za něho vláda, kterou reprezentuje postaví v plné síle a nasazení.

Rozumíte tomu? To jste vy! Jako křesťané, jako věřící jste Božími policisty a království nebeské za vámi stojí v plné síle a nasazení. Jednou jsem se svého táty ptal: „Co by se stalo, kdyby policista pochybil a dal zatknout nevinného člověka, protože si myslel, že je to hledaný zločinec? A ten zatknutý by posléze prokázal svoji nevinu a chtěl by toho policistu zažalovat. Šlo by to?“ Můj táta na to odpověděl: „Ten člověk nemůže zažalovat policistu, může pouze zažalovat vládu nebo policii toho státu.“ Vidíte, jak neviditelný v tom všem je jednotlivec? Říkám to proto, že potkávám lidi, kteří se mě ptají: „Co když se půjdu za někoho upřímně modlit a udělám nějakou chybu?“ Já odpovídám: „No a co má být?“ Není to tvoje věc. Je to věc Božího království, nech to být. Máš advokáta v nebi, který půjde za tebe k soudu a řekne: „Ten člověk je nevinný, jednal v dobré vůli.“

Pochopte, že to, o čem je Boží království, je vláda a ne náboženství.

Izajáš 9:6: „Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán SYN, na jehož rameni spočine VLÁDA...“ Uvědom si, že tady jsou dvě království, která mezi sebou vedou válku. Naše království, tzn. království Božího Syna, porazilo království temnoty.

Lidé říkají: „Dal jsem d'áblu autoritu, když jsem udělal to a tamto.“ Na to odpovídám: „Zločinec nemá žádnou autoritu. Žádnou autoritu mu ani nemůžeš dát. Žádnou autoritu nikdy nebude mít.“ Dábel je vrah a lhář od začátku. Předtím, než Bůh stvořil Adama a Evu, pokoušel se satan získat Boží trůn. Byl vykopnut z nebe. Znamená to, že ještě předtím, než obelstil Evu, byl zločincem a už tehdy byl na něj vypsán zatykač. Proto řekl Bůh Adamovi, aby si podřídl zemi a vládl na ní a také, aby ji střežil. Měl střežit zahradu, ale nestřežil ji dostatečně dobře.

Takže satan byl už v té chvíli zločincem a zločinci autoritu dát nemůžeš. Pokud někdo vyloupí banku je zločincem a nezmění to ani fakt, pokud to udělal, aby někomu pomohl splatit leasing na auto. Vše je napraveno teprve tehdy, když zaplatí za to, co udělal. Pokud však nezaplatí za to, co udělal, zůstává před Bohem nadále v pozici zločince. Chápete, že mluvím o d'áblu, že? Kdybych nechal u benzínky auto se zapnutým motorem a odběhl si na toaletu a ty bys mi ho ukradl, jsi zloděj a cos udělal, je špatné. O mě by platilo, že jsem

hloupý, ale o tobě bude platit, že jsi zloděj. Pořád nemáš autoritu/povolení řídit moje vozidlo. Jak tedy můžeš říct, že jsi dal d'áblu autoritu, když nepatříš sám sobě? Jen Bůh může dát d'áblu autoritu. Řekneš: „Ježíš asi dal d'áblu autoritu nebo nějaké povolení, protože jsem nemocný.“ Já ti řeknu: „Od kdy potřebuje zloděj povolení k tomu, aby kradl?“ Pokud by zloděj dostal povolení nebo autoritu krást, už není zloděj. Být zlodějem znamená, že jsi vzal něco, na co jsi neměl povolení. Jak vidíte, to co učím není náboženství. Když se podíváte na Ježíše, všimnete si, že nenáboženští lidé mu docela rozuměli. Náboženští lidé ho ale nechápali. Občas mají lidé problémy s evangeliem, které kážu. Proč? Protože je to stejné evangelium, které kázal Ježíš! To samé evangelium zvěstoval Pavel. Proto mám rád lidi s vojenskou nebo policejní minulostí. Stačí jim říct, jaký je Ježíšův příkaz, a oni jdou a dělají to. Nezastaví se, dokud neuslyší další rozkaz. A protože jsme nedostali zatím žádný další rozkaz, děláme prostě to, co zaznělo od Ježíše naposled.

Všechno to, co stojí v cestě mezi tebou a naplněním zaslíbení z Bible, je d'ábel. Není to Bůh. Bůh ti nestojí v cestě, abys nenaplnil zaslíbení, které ti dal ve svém Slovu. To, co stojí mezi tebou a naplněním biblických zaslíbení, je d'ábel a také lidé, kteří ti říkají, abys nečinil Boží slovo. Věřím, že nechceš být jedním z lidí, kteří říkají ostatním křesťanům, aby na něco čekali, aby nevzkládali ruce na choré, nebo nezvěstovali evangelium, protože ještě nejsou připraveni a musí se nejprve hodně učit. Neříkej lidem, že nejsou ještě jako dělníci připraveni. Ježíš řekl, že žeň je připravená. Jak dlouho se musíš připravovat, abys řekl někomu: „Potřebujete Ježíše, dovolte, abych Vám pomohl.“